

Statens Indtægter og Udgifter ved Ordningen — anse det for teoretisk muligt at udforme et System som det omtalte. Efter at have gennemarbejdet Spørgsmaalet for de enkelte Fags Vedkommende maa Raadet imidlertid udtale, at der frembyder sig saa mange Vanskeligheder ved Ordningens Gennemførelse, at det maa betragtes som sandsynligt, at Systemet vil bryde ganske sammen i Praksis.

Den første Følge af en Ordning som den nævnte vil være en Prisnedgang for de Varer, der ligger paa de handlendes Lagre, og set specielt fra et Industrisynspunkt bliver dette Forhold yderligere forværret derigennem, at disse Tab fortrinsvis vil ramme de handlende, som har købt danske Industriprodukter, medens de Købmænd, som hovedsagelig har handlet med udenlandske Varer, dog faar den øjeblikkelige Fordel, at fremtidige Indkøb af lignende udenlandske Varer vil eventuelt blive dyrere.

Et andet Spørgsmaal er Fastsættelsen af Udbetalingsgrundlaget. Det maa jo erindres, at Industriene ikke er ensartet organiserede, men at nogle Virksomheder foretager hele Produktionsprocessen, andre kun de indledende Bearbejdnings- og andre igen alene de afsluttende Behandlinger. En Virksomhed spinder f. Eks. selv sit Garn, foretager selv Färvningen og Vævningen og lader Tøjet sy til færdige Klædninger paa egne Systuer. Paa hvilket Tidspunkt i denne Forarbejdningsproces skulde nu et eventuelt Tilskud ydes, eller skulde Virksomheden have Tilskuddet for hvert Led for at være ligestillet med den Virksomhed, som kun tilendebrogte den ene Del af Produktionen? I saadanne Kædeproduktioner vilde Resultatet da blive, at der blev udbetalt Tilskud flere Gange for den samme Produktion, og at der til sidst kunde fremkomme akkurat samme Slags Varer paa Markedet, hvoraf nogle var nedsat med flere Tilskud og andre kun med et enkelt.

Lignende Vanskeligheder opstaar derved, at nogle Fabrikker sælger direkte til Forbrugerne, andre leverer deres Varer til Detailhandlerne, medens andre igen som eneste Kunder har store Grossistfirmaer, der aftager hele deres Produktion. Endelig er der Fabrikker, som anvender alle — eller en Del — af disse Salgs-systemer ind imellem hinanden. Det vil let ses, at Tilskuddet paa denne Maade vil blive af vidt forskellig Størrelse for de forskellige Fabrikker, selv om disse fremstiller de samme Varer.

Dette Tilbagebetalingssystem vil endvidere bringe et saadant Usikkerhedsmoment ind i Omsætningen, at det baade for Sælgeren og Køberen vil blive overmaade vanskeligt — for ikke at sige umuligt — at disponere, idet Priserne paa eet Tidspunkt skal sættes ned med eet Beløb og til en anden Tid efter et andet Forhold — alt efter som Importafgifterne indbringer mere eller mindre. De handlende maa under disse Vilkaar søge at indskranke Lagrene det mest mulige, og Resultatet vil blive Standsninger i Omsætningen og deraf følgende Forstyrrelser i Produktionen. Højest rimeligt vil dette udarte til køberstrejkelignende Bevægelser, da Forbrugerne vil holde sig tilbage, naar der forventes en Forøgelse af Godtgørelsesprocenten, medens der til andre Tider vil ske Hamstringsopkøb, naar en Nedsættelse af Tilskuddene kan forudses. Desuden kan man ikke se bort fra, at en Ordning med direkte Tilskud fra Staten ligger udenfor det sædvanlige og ifølge sin Karakter sikkert vil virke meget aggressivt udadtil og muligt give Anledning til Repressalier, hvad hverken de paagældende Industrier eller Industriraadet ønsker andre Erhverv udsat for.

Den foreslaaede Mærkning eller Stempling med Fabrikspriser (en Gros-Priser) vil støde paa mange Vanskeligheder, da den enkelte Købmand handler med flere Tusinde Varemre. Og som Kontrolmiddel vil denne Mærkning være værdiløs, eftersom ingen ud fra Kendskabet til den foreliggende en Gros-Pris for det enkelte Varenummer kan afgøre, om Fabrikanten og Forhandleren har foretaget de fornødne Prisnedsættelser.

Idet Raadet — ifølge de her nævnte Omstændigheder — beklageligvis maa anse en praktisk Gennemførelse af Reglerne i § 8, 3die Stykke, for forbundet med saa mange Ulemper, at Ordningen maa betragtes som uforenelig med Næringslivets nuværende Organisation, vil Industriraadet ikke undlade at pege paa den Kendsgerning, at der ved Reglerne i § 8 ikke er tilsigtet og ej heller kan opnaas en individuel Prisudligning for den enkelte Forbruger. Den Besparelse, Køberen af en dansk Vare opnaar ved den særlige Prisnedsættelse for det paagældende